

İnanç bir araya getiriyor – dinler arası bir hadise

Bir çocuk vefat edecek, kendisi kanser hastası ve kalbinde tek bir istek: Hayatında bir defa da olsa Mekke'ye gitmek, oraya kavuşmak.

Kendisinin sağlık durumunun bu seyahat için elverişli olup, olmadığı belli değil.' Problem değil' diye cevap veriyor seyahat acentasından sevecen, kibar bir ses. 'Orada buna benzer birşeyler yapabiliriz, yanınıza geleceğiz.' Bir parça bez ve Mekke'nin sembolü 'Kaabe'yi' getireceklermiş.

Ve böylece pazartesi öğlen göze batan, büyük bir araba çocuk kliniğın aileler evinin önüne gelir ve genç görünümlü bir bey, elinde şeffaf, beyaz içeriği olan bir çanta ile kapıyı çalar. Bu gelen imamdır. İçtenlikle elini çocuğun omzuna koyar ve samimi bir eda ile konuşur. Ortam çok yumuşaktır, aslında böyle bir zor durumda beklenenin tam aksinedir. Mekke'ye geçmişte yapılan seyahatların resimlerini cep telefonundan bakılır ve dikkatlice dini konulara geçilir. Ev halkı, bunten Kreis ve Caritas mensupları mutlu ve şaşkınlardır: 'İmam' çekmecesi kapatılamamıştır. Kendisi resime pek uymamaktadır. Ekonomi mezunu, belediye meclisinde üye ve iki çocuk babası, bu sene ailecek Mekke'yi ziyaret edeceklermiş. Bunun dışında gençlere Medine'de refakat edip, onlara 'orta ve denge'yi' öğretiyormuş, radikalleşmeyi önleme adına.

O sevecen, kibar ses'de bize katılıyor. Orta yaşlı, küçük bir kadın, seyahat acentasının sağlık birimi başkanı. Bu gerekli. Hristiyanlık'tan farklı olarak (Güney Fransa'nın Lourde kentine şifa bulmak için hastaların hac etmesi gibi değil) hacca gitmek İslam'ın beş şartından birtanesi. Bu nedenle birçok hasta ve yaşlı hac görevini yerine getirmek için Mekke'ye hareket ediyor ve tıbbi refakat gerekiyor. Kendisin orada oluşan telefondaki kibarlığı ve nezaketini onaylıyor. Hatta kendisi çocuğa umrede refakat edecek.

Şimdi annenin sevinçle öncesinde hazırladığı yemekler yeniyor. Birlikte oturuyor, konuşuyoruz ve hatta yine birlikte susuyoruz. Bunu yaparken iki çalışanı bekliyoruz. Geldiklerinde kendilerini IT-System uzmanları olarak tanıtıyorlar. Birinin hanımında onlarla birlikte geliyor. Hanım fahri olarak görev yapıyor ve bir hatıra filmi hazırlamak istediğini belirtiyor.

Mekke ve Medine'de bulunan imamlarla yapılan canlı yayınlar (hastane'de bulunan büyük televizyondan) anne ve oğlu için büyük bir sürpriz ve onları cesaretlendirmek için. Şuan orası o kadar sıcak ki, cep telefonları videolu görüntüleri Suudi-Arabistan'nın 50 derecesinde zaman zaman donabiliyor. Ama katılımcıların hiç biri pes etmiyor ve Arapça (katılımcıların hiç biri anlamıyor), Türkçe, Banladeşçe, Almanca ve İngilizce dualar ediliyor ve tercüme yapılıyor. Herkes onun için dua ediyor. İsminin manası Allah'ın birliğine inanmak anlamına geliyor. Burada ve orada yani Suudi-Arabistan'da Fatiha suresi okunuyor. Hepimiz Tanrı'nın bir olduğuna inanıyoruz ve bu çocuk, adının manasınıda tam olarak bunu ifade ediyor, ve bizi bir araya getiriyor.

'İnşallah – Allah isterse' çokca duyuluyor. Allah isterse, bu yolculuk gerçekleşecek. Maddiyat, Refakat, Yabancılar Dairesi sorunları, Vize problemleri, seyahat acentası vs.

bütün sıkıntılar atlatılmış gibi, sadece vücudu başarmak zorunda. Çocuğun ne kadar savaşmak istediğini ama aynı zamanda ne kadarda zorlandığı resmeden bir kare gelecek şimdi. Beyaz çanta ortaya geldi. İmam gösteriyor ve çocuğa doğru bir şekilde giydirmekte yardımcı oluyor. 'Allah'ın önünde herkes aynı' ve bu durum giyilen aynı bez parçaları ile sembolize edilmekte. Daha sonra bahçe'ye geçiyoruz. Etrafdaki evlerden iyi bir şekilde gözüken Kaabe maketi de oraya hazırlanmış. Arapça dua ediliyor ve tekrarı söyleniyor. İmam, genç çocuk ve annesi kaabenin etrafında yedi defa dönmeye başlıyorlar. Siyah taşın bulunduğu özel köşede farklı dualar ediliyor. Bu taş kutsal. Cenneten gelmiş ve evvelinde süt gibi beyazmış. Bir dönüş uzak olmamasına rağmen çok uzun sürüyor. Dua ederek geldikleri siyah köşede evden sorumlu kişi, Bunten Kreis çalışanı, kamera çekimi yapan hanım ve Caritasın sosyal pedagogu tedirgin bir şekilde onları izliyorlar. Herkesin bildiği tek birşey var. Bu çocuk yığılıp kalır ama yinede bu ibadeti yarıda kesmeden tamamlar. Kamera çekimi yapan sevecen hanım karışıyor, türkçe koluna girmesi için bağıyor. Ayakları gözle görünür bir şekilde şişiyor, cildi sararıyor. Ama devam ediyor ve arapa dualar ediyor. Hızla ezberlemiş akıllı çocuk. Yüzünde kocaman bir tebessüm.

En sonunda bütün beyaz dişlerini göstererek 'Bugün hayatımın en güzel günü' diyor. Bunu söylerken çok ciddi.

Mekke'den gelen suyu içiyor, hurma yiyoruz. Herşeyi getirmişler, sırf hayırseverlikten ötürü. O kadar belli ki, ister Hristiyanlıktan ister İslamiyetten olsun. O kadar hissediliyor ki. Bu dört fedakar insan Hagen , Köln ve Aachen'dan gelmişler, para almadan, sadece inançlarından ötürü. Ve birde bize teşekkür ediyorlar, bu çocukla tanışmak bir şereftir diye. İnanılır gibi değil.

Duygusal sona doğru çocuğa hediyeler takdim ediyorlar. Sevecen sağlık birimi başkanı küçük bir kutu uzatıyor. İçinde tesbih ve Mekke'nin Kaabe örtüsünden siyah bir parça. Kokluyor ve annesini çağırıyor. İnanamıyor. Yine sevecen çekim yapan hanımda dijital resim çerçevesi hediye ediyor. Bugüne ait fotoğrafları görüp, hatırlayabilmesi için. Yine kaçınıcı defa göz yaşları akıyor. Bu ikinci vaktinde ne kadar da çok gözyaşı akıttık, sayılamaz. Böyle anlar çok duygusal ve içten gelen bir maneviyatla dolu. Allah/tanrı bizimle. Hepimiz şükrediyoruz. Sadece inanç/inanmak normal şartlarda birbirine dokunamayan bu kadar insanın bir araya gelip, birçok dilde dua etmesini başardı. İnşallah – Allah isterse.

Yazar notu: Anne ve çocuğun özel hayatları, kaderleri ve zaman zaman yaşadıkları zor zamanlar, hayatlarınca ve kaçışlarında yaşadıkları bu bildiride yer almamaktadır. Onlar ayrı bir rapor olabilir. Yinede belirtilmesi önemli olan bir husus: Annenin oturum hakkı oğlunun yaşamına ve ağır hastalığına tabiidir ve oğlunun vefatı ile birlikte oturum hakkı elinden alınacaktır. Sınır dışı söz konusudur.